

Ali Al-Tantawi

ĮŽANGA Į ISLAMĄ

(Brief Introduction to Islam)

(مقدمة لدين الإسلام)
الشيخ علي الطنطاوي

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Lietuvos musulmonų jaunimo bendrija

IŽANGA Į ISLAMĄ

Ši knyga skirta plačiam skaitytojų ratui. Ji parašyta lengva, visiems prieinama kalba. Ši knyga padės Jums:

- *susipažinti su Islamo religija, jei jūs apie ją mažai arba nieko nežinote;*
- *pakeisti nuomonę apie Islamą, jei ji nėra teisinga;*
- *papildyti jūsų žinias, jei jūs jau esate susipažinęs su šia religija.*

IŽANGA

Apie Islamą aš pirmą kartą sužinojau iš dviejų musulmonių. Jos visiškai neatitiko to musulmonių moterų stereotipo, kurį aš buvau susidaręs. Šios moterys nebuvo užguitos ar siaurų pažiūrų. Ir tai, kaip jos kalbėjo apie Islamą ir Pranašą (t.j.t.i.A.p)*, palietė mano širdį.

Išitikinusi, kad Islamas yra teisingas gyvenimo kelias, aš pradėjau vis labiau domėtis šia religija. Daugelis knygų, kurias aš perskaičiau, neturėjo nieko bendro su tuo, kaip aš supratau Islamą, nei su tuo, ką tos moterys buvo apie šią religiją pasakojusios. Daugelis knygų buvo per daug akademiškos, neatitiko mano vakarietiškos mąstysenos ir neįtikino, kad tai, ko moko Islamas, yra amžina. Atvirkščiai, jos teikė neteisingą informaciją apie Islamą ir musulmonus.

Viena iš mano musulmonių draugių Nabila Kawaf davė man Šeicho Ali El-Tantawi knygą. Nepaisant vertimo iš arabų kalbos į anglų kalbą, Šeicho El-Tantawi knyga buvo kupina išminties, humoro ir entuziazmo. Pavyzdžiai, pateikti su humoru, paaiškina sunkiau suprantamus Islamo principus: žmonių psichologiją, silpnybes, mūsų ryšį su kosmosu ir būtinybę sekti Šariatą** tam, kad sustiprintumėm tikėjimą, priklausomybę nuo Dievo ir pasirinktumėm geriausią gyvenimo kelią. Aš perskaičiau šią knygą daugelį kartų ir supratau, kad ji buvo išversta su geriausiais ketinimais, bet dabartinis jos turinys nevysiškai atspindi tai, ką norėjo pasakyti autorius. Todėl Nabila pasiūlė, padedant jos pusbroliui Bassam Saab, man pačiai suredaguoti šią knygą. Ir, autoriui leidus, mes ėmėmės darbo. Knygos redagavimas užėmė labai daug laiko, todėl norėčiau padėkoti Bassam ir Nabila už jų kantrybę ir pagalbą. Buvo nelengva redaguoti knygą, kuri jau buvo išversta iš arabų į anglų kalbą, ir nenuotolti nuo autoriaus minčių. Aš

*tebūnie Jam taika ir ALLAH palaima

** Islamo religijos teisė

stengiausi išversti knygą taip, kad ją būtų lengva skaityti anglų kalba, ir tuo pačiu perduoti humoristinį autoriaus stilių. Kai taip suartėji su knyga, pradedi ir gyventi tuo, ką ta knyga teigia. Aš dėkoju Šeichui El-Tantawi už tai, kad jo knyga paskatino mane apsispręsti pasirinkti Islamą. Aš tikiuosi, kad Dievo valia ši knyga padės ir kitiems suvokti tą universalią tiesą, kurią skelbia Islamas kiekvienai tautai kiekvieną dieną.

Įsivaizduokite, kad jūs vienas keliaujate keliu, kuris netikėtai išsišakoja į dvi dalis. Vienas takelis, einantis iš šio kelio, yra duobėtas ir juo sunku eiti. Tuo tarpu kitas takelis yra lygus, nusileidžiantis į lygumą ir juo eiti yra lengva.

Pirmasis takelis yra nelygus, akmenuotas, pilnas dygliuotų krūmų ir tykojančių pavojų. Tačiau šio takelio pradžioje yra užrašas: NORS ŠIUO TAKELIU SUNKU EITI, TAČIAU JIS JUS NUVES Į GALUTINĮ TIKSLĄ.

Antrasis yra lygiai grįstas, iš abiejų pusių apsodintas vaismedžiais ir gelėmis bei šalia jo yra daug kavinių ir pasilinksminimo užėigų. Asmuo, pasirinkęs šį kelią, gaus visko, ko tik užsigeis. Tačiau šio takelio pradžioje yra užrašas: TAI PAVOJINGAS IR PRAŽŪTINGAS KELIAS. JIS VEDA Į BEDUGNĘ IR NEIŠVENGIAMĄ MIRTĮ.

Taigi kurį kelią jūs pasirinksite?

Dažniausiai žmonės renkasi lengvesnį kelią, nes jis atrodo nereikalaujantis pastangų, malonus ir nesukeliantis skausmo. Jie renkasi šį kelią, kad pabėgtų nuo išipareigojimų ir atsakomybės. Dievas sutvėrė žmogaus savisaugos instinktą, dėl kurio kiekvienas automatiškai pasirinktų antrąjį – lengvesnįjį kelią.

Tačiau žmogui, atsidūrusiam kryžkelėje, reikia sustoti ir pamąstyti, pasirinkti kelią. Tai ką gi galiausiai jis pasirenks: ar gana trumpą pasitenkinimą, lydimą nenumaldomo skausmo, ar laikiną skausmą, lydimą palaimos ir džiaugsmo? Teisingas sprendimas – pasirinkti pirmąjį kelią.

Čia pateiktas pavyzdys rodo skirtumą tarp kelio į Rojų ir kelio į Pragarą. Kelias į Pragarą yra pilnas linksmybių ir malonumų: gundantis grožis, materialinės gėrybės ir neribota veiksmų laisvė. Kelias į Rojų tikrai nėra tarsi rožėmis klotas. Norint ten patekti, reikia susidurti su netikėtais sunkumais, kančiomis ir numalšinti kūno aistras. Tačiau jeigu laikinų gyvenimo malonumų kelias veda į Pragarą, tai pasirinkusieji sunkesnįjį kelią bus apdovanoti amžinu džiaugsmu po mirties.

Šis pavyzdys gali būti analogiškas studento veiksmams egzamino išvakarėse: jis mielai leistų laiką savo malonumams, tačiau žino, kad turi pasiruošti apklausai. Tik vėliau jis galės naudotis savo darbo ir sėkmės vaisiais. Kitas pavyzdys – tai sergantis žmogus, kuris turi atsisakyti tam tikrų mėgstamų valgių ar veiksmų. Atpildas tam bus sveikata. Dievas ištiesė prieš mus du kelius ir apdovanojo mus gebėjimu pasirinkti, atskirti gėrį nuo blogio.

Padarę ką nors gero, mes jaučiame džiaugsmą, palengvėjimą, nes mūsų sąžinė yra švari. Ir atvirkščiai: padarę ką nors blogo, mes jaučiamės kalti ir nuliūdę.

Toks gebėjimas būdingas ne tik žmonėms, bet ir gyvūnams. Pavyzdžiui, jei numesite katei gabalėlį mėsos, ji ramiai suės jį jūsų akivaizdoje. Tačiau jei katė nugriebs gabalėlį mėsos pati, ji kuo greičiau nusineš jį kur nors nuošaliau, kad tas gabalėlis nebūtų atimtas. Iš šio pavyzdžio matome, kad pirmu atveju katės sąžinė esti švari, nes mėsa jai buvo duota. Antruoju atveju jos reakcija rodo jog ji instinktyviai jaučia pasielgusi netinkamai. Kitaip tariant, ji skiria gėrį ir blogį, kas leidžiama ir kas uždrausta. Taip pat ir šuo palaižo šeiminkui ranką, kai padaro ką nors gero, tarsi prašydamas atpildo. Tačiau kai nusižengia, elgiasi nedrąsiai, lyg gailėtusi to, ką padarė ar tikėtusi bausmės. Tai yra vieno Šventojo Korano ajato* interpretacija. Jame sakoma:

* Posmas iš Švento Korano.

"Ar Mes neparodėme jam dviejų kelių (gėrio ir blogio)?"

(Šv.Koranas 90:10)

Dievas paskyrė tam tikrus asmenis, kad jie parodytų žmonėms kelią į Rojų. Tie asmenys – pranašai (t.j.t.i.A.p). Kelyje, vedančiame į Pragarą, taip pat yra tie, kurie gundo jį pasirinkti. Tai Dievo priešininkai.

Ulema-Islamo (teisės žinovai ir mokslininkai) seka Pranašo (t.j.t.i.A.p) pėdomis. Fatima, būdama mūsų Pranašo Muhammedo (t.j.t.i.A.p) duktė, nieko nepaveldėjo iš savo tėvo, o Ulema paveldėjo DAVAH – teisę skleisti Jo skelbiamą religijos tiesą. Tas, kuris su visišku nuoširdumu vykdo šią užduotį, yra nusipelnęs Pranašo (t.j.t.i.A.p) palikimo.

Žmogaus prigimčiai yra duotas laisvės troškimas, kuri religija bando pažaboti. Religija stengiasi sutramdyti žmogaus prigimtį, kai pastaroji reikalauja gyvenimo malonumų. Religija tramdo bet kokią pagundą padaryti nuodėmę ar pasielgti nemoraliai.

Žmogaus prigimtis tarsi kupinas vandens indas, stovintis ant kalvos. Lengva tą vandenį išlieti: užtenka tik apversti indą, ir vanduo nutekės šlaitu žemyn. Tačiau norint tą indą pripildyti vandens, reikia įrengti siurblių, siurbiantį vandenį, arba iškasti šulinį, o tai reikalauja nemažai darbo. Kitas pavyzdys, rodantis žmogaus prigimties silpnumą, yra didžiulis akmuo, esantis kalno viršūnėje. Norint nuridenti jį žemyn, užtenka tik vieno stumtelėjimo, tačiau norint užridenti akmenį aukšty, reikia daug pastangų. Taip ir su žmogaus prigimtimi.

Asmuo, tvirtai nesilaikantis religinių reikalavimų, gali pasakoti apie moterį, kuri šoka nuoga, ir taip sugundyti tave eiti kartu pasižiūrėti. Natūralu, kad skleisti blogį visada yra daug lengviau, negu gėrį. Blogį siūlantis žmogus turi visas

priemonės tave apžavėti: viešai demonstruojamą moters grožį, seksualines viliones ir kt...

Tad kaip Islamo propaguotojai kovoja su tuo? Ką jie siūlo šių atrakcijų vieton? Paprasčiausią santūrumą ir susilaikymą.

Pvz., jeigu jūs pamatytumėte merginą, kuri nėra apsidengusi hidžabu (galvos apdangalu), kaip to Islamo religija reikalauja iš musulmonių, pamačius jos kūno judesius, jūsų vaizduotėje kiltų įvairių pagundų.

Pamokslininkas šiuo atveju patars nusišukti nuo to.

Verslininkui, skolinančiam pinigų už labai didelius procentus, arba žmogui, imančiam kyšį, pamokslininkas taip pat patars susilaikyti motyvuodamas tai atlygiu, kurį žmogus gaus po mirties.

Dvasininkai patars jums saugotis laikinų malonumų, kurie pasitaikys jūsų gyvenimo kelyje, nepasiduoti fiziniams šio pasaulio malonumams, kad pasiektume tai, ko negalite pamatyti ir pajusti šiuo metu. Jie paragins jus kontroliuoti savo silpnybes ir širdies geismus, nors tai ir atrodys sunki našta ar užduotis. Išties Aukščiausias ALLAH Šv.Korane taip sako:

***"Mes atskleisime tau didžią (svarią, sunkią) žinią."
(Šv. Koranas 73:5)***

Kiekvienas kilnus poelgis žaboja žmogaus sielą. Prisiminkime studentą, kuris ruošiasi egzaminui, nors galėtų linksmai leisti laiką draugijoje. Nėra abejonių, kad jam norisi ne to! Tačiau jis žino, kad, atlikęs savo pareigą, bus laisvas. Tą patį galima pasakyti ir apie besikeliantį rytmetinei Fadžr* malda. Taip pat jaučiasi ir žmogus, kuris, kad atliktų savo pareigą, nusprendžia eiti į karą žinodamas, kad jam reikės atsisveikinti su savo žmona ir vaikais.

* rytinė malda.

Tačiau pasaulyje yra daug daugiau pasirinkusių "lengvesnį kelią" nusidėjėlių negu dorųjų, tų, kurie prisimena Dievą ir leidžia Jam vesti juos teisingu keliu. Štai kodėl akylai prisitaikyti prie minios mums yra taip pavojinga.

"Jeigu klausysi daugumos tų, kurie gyvena žemėje, jie išves tave iš Dievo kelio."

(Šv.Koranas 6:116)

Jeigu tai, kas reta, nebūtų didelė vertybė, tai ir deimantai būtų lengvai randami. Štai todėl taip reta drąsių ir išmintingų žmonių.

Jau daugelį šimtmečių pranašai ir išminčiai siūlo mums eiti teisingu keliu. Tuo tarpu kiti bandė mus suklaidinti. Iš tiesų mes visi galime pasirinkti savo kelią. Mūsų sielose ir širdyse kovoja tai, ko dėka mes tikime pranašų mokymais, ir tai, kas skatina mus daryti blogį.

Jums gali kilti klausimas: "Koks yra skirtumas tarp proto ir sielos?" Nesakau, kad man pavyks labai aiškiai nubrėžti ribą tarp proto ir sielos, bet vis dėlto pabandysiu atsakyti į šį klausimą pavyzdžiu.

Žmogaus kūnas nuolat kinta: ląstelės, gyvavusios prieš kelis ar keliasdešimt metų, jau nebeegzistuoja. Tačiau žmogaus AŠ išlieka toks pat, jo viltys, troškimai, skausmai ir kančios nuolat keičiasi. Tuomet gali kilti klausimas: "Kuri AŠ dalis lieka nepakitusi?" Ta nepakitusi dalis – tai siela. Todėl kitas klausimas gali būti: "O kas yra siela?"

Dievas davė žmogui supratimą apie daugelį dalykų, susijusių su žmogaus kūnu: kaip galūnės atlieka įvairias funkcijas, kaip gydyti ligas ir pan. Taip pat Dievas davė suvokimą apie žmogaus dvasines ligas. Šv. Koranas teigia, kad kai kurie iš mūsų yra labiau linkę daryti blogį, yra per daug savikritiški, o treči savimi labai patenkinti. Dievas davė žmogui galimybę "patirti" netgi mirtį. Tačiau viskas, kas susiję su žmogaus siela, yra žinoma tik Dievui.

Siela nėra veikiamą nei laiko, nei erdvės. Pvz., žmogus užmigo penkiolikai minučių, tačiau per tą laiką jis "nukeliavo" į Ameriką ar Indiją, gyvena ten daug metų, patyrė neapsakomus džiaugsmus ar liūdesį, ir pan. Ir visa tai tik per 15 minučių. Sielos negali paveikti niekas, netgi liga. Siela egzistavo dar prieš mums gimstant ir toliau egzistuos po mūsų mirties, kai paliks kūną. Kitas pavyzdys, padėsiantis atskirti protą nuo sielos yra šis: žadinant jus rytinei malda, viena jūsų dalis sako: "Kodėl nepamiegojus dar truputį?" "Bet malda yra geriau už miegą", - išgirstate antrąjį balsą. "Būtų neblogai dar pamiegoti, nes laiko yra pakankamai", - vėl teigia pirmasis balsas. Ir taip jumyse kaunasi du vidiniai balsai. Pirmasis sako: "miegoti", o antrasis sako: "kelkis!" Pirmasis yra protas, o antrasis – širdis, arba jūsų vidinis AŠ.

Tokiose situacijose būtinas apsisprendimas. Ir tik tuo atveju, jeigu mes tikime Dievu – tikru tikėjimu, mes galime pasiekti proto pergalę prieš kūną. Tačiau tai nereiškia, kad protas visada gali nugalėti kūno troškimus, ir kad musulmonas niekada neklysta. Islamas yra gailestingumo religija, tikėjimas pagrįstas gyvenimo realybe. Dievas nesutvėrė žmogaus būti angelu, velniu ar koku gyvūnu. Angelai buvo sukurti tam, kad klausytų Dievo ir garbintų jį, o velniai tam, kad neklausytų ir nusidėtų. Gyvūnai vadovaujami ne protu, bet instinktais. Jie buvo sukurti Dievo, kad vadovautųsi instinktais. Žmogus nepriklauso jokiai iš šių kategorijų. Tai kas gi mes esame? Kas yra ŽMOGUS?

Kiekvienas žmogus yra unikalūs kūrinys, turintis angeliškąjį, šėtoniškąjį ir gyvūniškąjį pradus. Angeliškos savybės pasireiškia tuomet, kai žmogus nuoširdžiai garbina Dievą. Tokie žmonės yra tarsi angelai:

"... Kurie paklūsta visiems Dievo įsakymams ir daro tai, ką yra liepiami daryti."

(Šv.Koranas 66:6)

Tačiau jeigu žmogus rodo panieką Kūrėjui arba tiki daugiau negu vieną Dievą, tai jam daro įtaką neigiamos jėgos. Toks žmogus įpykęs gali elgtis kaip laukinis žvėris. Žmogus, nesugebantis valdyti savo seksualinių instinktų, yra visiškai užvaldomas gyvūniškųjų instinktų (t.y. jis elgiasi kaip gyvulys). Tačiau Dievas davė žmogui galią atskirti gėrį nuo blogio. Ir jeigu stiprios valios dėka žmogui pavyksta atsilaikyti prieš blogį, jis pajus amžinąją palaimą.

Žmogaus prigimtis trokšta laisvės. Religija privalo šią laisvę pažaboti. Be religinių apribojimų mes prarastumėme vertybių kontrolę, o tai būtų labai didelė žala visuomenei. Žmonės taptų pamišėliais, t.y. tokiais, kurie turi visiškai nevaldomą laisvę.

Žmonės nuolatos gundomi to, kas iš pirmo žvilgsnio atrodo patraukliai. Pavyzdžiui, klausydamiesi šmeižikiško pobūdžio kalbų arba patys apkalbinėdami, žmonės gali jaustis pranašesni už tą, kurio silpnybės yra aptariamoms. Žmonės gali būti gundomi nedoru būdu užsidirbti pinigų arba būti neištikimi savo partneriams, nusirašinėti ar kitaip sukčiauti per egzaminus ir t.t. Tačiau, gerai pagalvojus, tokia laisvė nežada nieko gero, nes vėliau reikės atsakyti už savo darbus. Įsivaizduokite, kad jums pasiūlo labai pelningą vienerių metų kontraktą, kurio metu jūs galėsite gyventi kokioje tik panorėsite šalyje, turėsite kiek tik norite meilužių ir kitokių malonumų. Tačiau, metams pasibaigusius būsite pakartas. Turbūt iš karto sutiksite, kad už metus trunkantį malonumą būtų neverta aukoti savo gyvybę. Tuo labiau, kad už tai reikės kentėti ir po mirties. Juk kančios nepasibaigs tą pačią akimirką, kai jūs busite pakartas. Tačiau turbūt nerasime pasaulyje žmogaus, kuris nebūtų nusidėjęs ir džiaugęsis savo nuodėme bent kartą gyvenime. Mažiausia iš nuodėmių yra tingėjimas atsikelti rytmetinei maldai. Atlikti pareigą dažniausiai yra sunku, tačiau koks pasitenkinimas yra juntamas širdyje tą pareigą atlikus!

Nuodėmės malonumai gali užsimiršti, tačiau bausmė išlieka. Taip pat užsimiršta ir sunkumai, atsirandantys atliekant pareigą, tačiau atlygis yra visada su mumis.

Kokios gi pasekmės mūsų laukia už tuos malonumus ir kančias? Giliai savo širdyje mes visuomet atgailaujame ir norime sugrįžti į Dievo kelią, tačiau tai vis atidėliojame. Štai kad ir aš: visą laiką maniau, kad atgailauti pradėsiu po kelionės į Mekką (atlikti piligriminę kelionę), tačiau nors į Mekką vykstu reguliariai, atgailauti dar nepradėjau. Tai nereiškia, kad visą savo gyvenimą aš buvau nuodėmingas. Tai tik rodo, kad žmogus vis tik trokšta gyventi dorai, tačiau vis atidėlioja tai, galvodamas, kad dar turi daugybę laiko, kol galiausiai numiršta. Aš pats asmeniškai du kartus vos nemiriau ir tai mane privertė gailėtis kiekvienos minutės, kai aš nepaklusau Dievui. Šis atgailos jausmas kankino mane ištisus du mėnesius ir nuo to laiko aš tapau doru žmogumi. Tačiau vėliau vėl pasidaviau gyvenimo malonumams ir užmiršau mirtį.

Mes visi užmirštame mirtį. Netgi matydami laidotuvių procesiją, nesusimąstome, kad vieną dieną mirsime. Mums atrodo, kad miršta tik aplinkiniai, tačiau giliai širdyje žinome, kad vieną dieną mirsime ir mes. Kad ir kiek metų žmogus pragyventų, jis vis tiek mirs. Tad kodėl gi mes, tai suvokdami, nesiruošiame mirčiai iš anksto? Juk žmogus, ketinantis keliauti, pradeda ruoštis kelionei jau nuo pat pirmosios dienos, kai kelionė buvo sumanyta. Todėl mirtį pranašaujančio angelo šauksmas ir kvietimas negali būti atidėtas vėlesniam laikui ar visiškai ignoruojamas. Niekas nežino, kada šis angelas atvyks, kaip ir niekas nežino, kokia mirtis yra iš tikrųjų.

Žmogaus gyvenimas gali būti padalintas į du etapus: pirmas etapas yra embrionas motinos iščiose. Po to seka gyvenimas šiame pasaulyje, po kurio eina BARZACH etapas (periodas tarp mirties ir prisikėlimo). Galiausiai yra amžinasis gyvenimas. Kiekvieno žmogaus gyvenimo etapas yra glaudžiai susijęs vienas su kitu ir atitinkamai ilgesnis vienas už kitą. Kai kūdikis gyvena motinos iščiose, jam atrodo, kad tai ir yra visas

pasaulis. Jam atrodo, kad, palikus motinos iščias, jo laukia mirtis. Jeigu motinos iščiose yra dvynukai, tai, pirmajam palikus iščias, antrasis, matydamas pranykstančią placenta, galėtų manyti, kad jo brolis mirė. Taip yra ir motinai, kuri laidoja savo sūnų ir užkasa jo kūną į žemę. Žmogaus kūnas tarsi ta placenta, tarsi nešvarūs marškiniai, kuriuos reikia nusimesti, kai jie jau nebereikalingi. Pasaulis, kuriame mes gyvename, yra tik laikinoji kelionės vieta. Tai tarsi kajutė to asmens, kuris keliauja laivu į JAV. Juk tas žmogus nesivargins remontuoti ir dažyti šios kajutės, žinodamas, kad greitai kelionė pasibaigs.

Štai kitas pavyzdys: JAV sumanė išbandyti atominį ginklą vienoje iš Ramiojo vandenyno salelių, kurioje gyveno keli šimtai žvejų. Jiems buvo pasiūlyta išsikelti gyventi į kitą šalį. Kai kurie iš jų taip ir padarė. Kiti laukė iki paskutinės dienos, o dar kiti manė, kad visa tai – pokštas ir kad jokios JAV neegzistuoja. Kol vieną dieną viskas neišlėkė į orą. Tai dar kartą parodo, kad žmonės skirtingai vertina gyvenimą. Tikintieji ruošiasi amžinajam gyvenimui atgailaudami ir pakludami Dievui. Jie gali būti palyginti su ta žvejų grupele, kurie susidėjo savo daiktus ir išvyko iš salos. Tačiau tie tikintieji, kurie nepaklūsta Dievui ir ignoruoja jo įsakymus, yra tarsi antroji žvejų grupelė, kurie nekreipia dėmesio į artėjantį pavojų. Netikintys yra tarsi trečioji žvejų grupelė: jie atmeta religijos skelbiamą tiesą arba abejoja ja. Jie mano, kad šis pasaulis ir gyvenimas yra vienas, o mirtis, jų nuomone, yra gilus sapnas. Tai nereiškia, kad Islamas reikalauja iš musulmonų atsisąžadėti šio pasaulio pareigų. Islamas nesako, kad vien tik tai, kas vyksta mečetėse, turėtų dominti musulmonus ir gyventi užsidarius savo kiaute. Atvirkščiai, Islamas nori, kad musulmonai taptų civilizuotų žmonių pavyzdžiu, kuriems sekasi gyvenime ir moksle. Jis nurodo, kaip kiekvienas musulmonas privalo rūpintis savo kūnu, valgyti sveiką maistą ir gyventi subalansuotą gyvenimą.

Islamas pataria musulmonams nepersidirbti, džiaugtis gyvenimu ir ilsėtis nepažeidžiant Islamo normų. Jis reikalauja, kad kiekvienas musulmonas rūpintųsi savo šeima ir visuomene, kurioje jis gyvena. Musulmonas turi tikėti vienu Dievu ir jam paklusti. Jis turi išlikti ištikimas savo religijai ir neleisti įsiviešpatauti politeizmui. Musulmonas turi priklausyti nuo Dievo, o ne nuo materialųjų vertybių. Ir vienintelis jo gyvenimo tikslas turi būti tai, kas yra priimtina Dievui.

Mekka
Saudo Arabija
Priligrimystės metu

Kas yra Islamas?

Kartą aš savo mokinių paklausiau: "Jeigu užsienietis paprašytų Jūsų per valandą papasakoti apie Islamą, ką jūs sakytumėte?" Štai ką jie atsakė: "Tai neįmanoma. Jam reikėtų suprasti, kas yra vienatinis Dievas, Šv.Korano komentarai, jis turėtų mokytis skaityti Šv.Koraną, šiek tiek pastudijuoti HADIS (Pranašo Muhammedo (t.j.t.i.A.p) mokymus), Islamo įstatymų sistemą".

Tačiau aš pasakiau: "Šlovė Dievui! Įsivaizduokite paprastą nemokytą beduiną, kuris atėjo pas mūsų Pranašą (t.j.t.i.A.p) ir, pabuvęs su juo tik vieną dieną, labai daug sužinojo apie Islamą. Po to jis ėjo ir nešė Islamo žinią savo tautiečiams ir tapo jų mokytoju ir dvasiniu vadovu. Ar atsimenate mūsų Pranašą (t.j.t.i.A.p), aiškinantį religiją trimis paprastais sakiniiais. Jis kalbėjo apie ISLAMĄ (religiją), IMAN'ą (tikėjimą), ir IHSAN'ą (žmogaus santykių su Dievu realizavimą). Tad kodėl gi mes negalime paaiškinti savo religijos per valandą?"

Tad kas gi yra Islamas ir kaip tampama musulmonu?

Kiekvienas įsitikinimas, nesvarbu, teisingas ar klaidingas, kiekviena visuomenė, gera ar bloga, ir kiekviena politinė partija, nesvarbu, ar jos ketinimai dori ar ne, turi savo tikslą, kurio siekia savo veikla. Siekdami tikslo, savo principus ir nuostatas jie surašo į tam tikrą "konstituciją", kad organizacijos nariai ir pasekėjai galėtų jais naudotis. Kiekvienas norintis tapti tos organizacijos nariu žmogus turi išstudijuoti šiuos principus. Jeigu tai padaręs asmuo jaučia, kad šie principai jam tinka ir jis tiki jais, tuomet toks žmogus jau yra apsisprendęs tapti bendruomenės nariu. Viskas, kas jam belieka daryti, tai paklusti "konstitucijos" įstatymams ir mokėti

nario mokestį. Jis turi įrodyti savo pasišventimą organizacijos principams.

T.y., jis turi nuolat prisiminti juos ir jų nepažeidinėti.

Taigi galime padaryti išvadą, kad, priklausant tam tikrai bendruomenei, reikia:

- * žinoti tos bendruomenės sistemą,
- * tikėti jos principais,
- * būti ištikimam jos nuostatoms,
- * savo kasdieniniame gyvenime elgtis pagal tuos principus ir nuostatas.

Tas pats tinka ir Islamui. Kiekvienas, norintis priimti Islamą, privalo iš pat pradžių besąlygiškai paklusti jo principams ir nuostatoms. Principai, kurių jis turėtų laikytis, yra šie:

- * Šis materialusis pasaulis nėra žmogaus egzistavimo pabaiga, ir gyvenimas šiame pasaulyje yra tik amžinojo gyvenimo dalelė.
- * Žmogaus siela egzistavo dar prieš jam gimstant ir egzistuos po jo mirties; žmogus pats savęs nesukūrė, bet buvo sukurtas dar prieš jam suvokiant apie gyvenimą šiame pasaulyje.
- * Negyvieji objektai, kurie supa jį, negalėjo jo sukurti, nes jis yra pati save suvokianti būtybė, o jie – ne.
- * Viskas iš nieko šioje Visatoje buvo sukurta Galingojo Dievo.
- * Dievas yra vienintelis, kuris duoda žmogui gyvenimą ir skiria mirtį. Tai Jo dėka viskas buvo sukurta. Jeigu Jis panorės, tai sunaikins ir tai, ką sukūrė.
- * Galingasis Dievas nepanašus nė į vieną iš savo kūrinių. Jis egzistavo prieš visa tai, ką yra sukūręs. Jis yra amžinas ir Jo žinios neribotos.

- * Jis neabejotinai teisingas.
- * Tai Jo dėka buvo sukurti Gamtos dėsniai.
- * Prieš kurdamas, Dievas labai tiksliai viską apskaičiavo. Štai kodėl viskas, ką mes matome (gyvūnus, augalus, visą gamtą) yra aiškiai apibūdinami ir turi ribas, skiriančias juos.
- * Žmogui buvo duotas intelektas tam, kad jis galėtų atsakyti į jam kylančius klausimus ir, esant reikalui, teisingai pasirinkti.
- * Dievas sukūrė amžinąjį gyvenimą, todėl dorieji bus apdovanoti Rojumi, o nedorieji bus nubausti kančiomis Pragare.

Šis Dievas yra vienintelis. Jis turi būti garbinamas su nuoširdumu ir tyrumu širdyje. Visi materialūs daiktai, kuriuos mes matome, buvo sukurti Jo. Yra tokių objektų, kurių mes nematome, tačiau jie taip pat buvo sukurti Dievo (pvz.: angelai, sukurti gėrio vardan; velniai, kurie yra kupini blogio jėgų; džinai, tarp kurių yra ir gerų, ir blogų). Tarp žmonių yra Dievo išrinktieji, kuriems buvo atskleista Dieviškoji Tiesa, ir tie žmonės yra Pranašai. Dieviškoji Tiesa yra Šv. Korane. Šv. Koranas išliko originale iki šių dienų ir liks iki Pasalio pabaigos. O Dievo išrinktasis paskutinis Pranašas buvo Muhammedas bin Abdullah (t.j.t.i.A.p) – arabas iš Kuraiš* giminės. Po jo nebuvo jokio kito pranašo ir nebus.

Šv. Korane yra visi Islamo reikalavimai. Tas, kuris patiki, kad visa tai yra tiesiogiai duota žmonėms nuo Dievo, tampa musulmonu. Tačiau yra priimta, kad musulmonu tampa tas, kuris ištaria 2 teiginius: "Aš liudiju, kad nėra jokio kito Dievo išskyrus ALLAH, ir Muhammedas yra Jo Pranašas". Ištaręs šiuos žodžius asmuo laikomas musulmonu, jam yra suteikiamos visos musulmonų teisės ir pareigos, kurių jis turi laikytis ir vykdyti. Šios pareigos yra Dievo garbinimo forma.

* Pranašo Muhammedo (t.j.t.i.A.p) genties pavadinimas

Jų yra keturios, kurias atlikti yra gana lengva, nes jos nereikalauja daug pastangų:

1) Musulmonas turi melstis 2 RAKA'tus* ryte, kurių metu jis bendrauja su Viešpačiu. Jis prašo Dievo jo malonės ir atgailauja už nuodėmes. Prieš melddamasis kiekvienas musulmonas turi būti atlikęs apsiprausimo ritualą (atlikti VUDU): jis prausia veidą, rankas ir kojas, arba maudosi, jeigu yra susiteršęs.

Be rytmetinės maldos, kiekvienas musulmonas turi melstis dar 4 kartus per dieną: 4 RAKA'tus pietų, 4 RAKA'tus vidurdienį, 3 RAKA'tus saulei leidžiantis ir 4 RAKA'tus naktį.

Šios maldos yra privalomos. Jos visos, kartu sudėjus, užtruks ne ilgiau kaip pusę valandos per dieną. Šios maldos gali būti atliekamos bet kur. Ir maldai nereikia jokio tarpininko, nes musulmonas meldžiasi tiesiogiai savo Dievui.

2) Viena kartą per metus, tam tikrą mėnesį, musulmonas privalo pasninkauti. Tai Ramadano mėnuo. Pusryčiai valgomi prieš auštant, pietūs – saulei nusileidus, o visą dieną musulmonai nevalgo, negeria ir nesimyli. Ramadanas – tai mėnuo, kurio metu kiekvienas musulmonas apvalo savo sielą ir kūną. Tai mėnuo, kurio metu ypač reikia daryti žmonėms gera, būti kilniam, dosniam.

3) Kiekvienas musulmonas turi atiduoti 2,5% savo turto vargšams**. Ši finansinė pagalba yra labai reikalinga vargingiems, ligoniams, skurstantiems. Tai sumažina skurdą ir užtikrina socialinį saugumą.

4) Musulmonams Islamas liepia periodiškai rinktis draugėn. Jie renkasi kartu 5 kartus per dieną maldoms. Tuo metu jiems neturi būti trukdoma. Tie, kurie praleidžia

*Rakatas-judesių ciklas, lydimas maldų formuluočių ištirimu, sekančių viena po kitos griežtai nustatyta tvarka.

**Jeigu metinės pajamos atitinka tam tikrą dydį ir sąlygas

susirinkimą, gali melstis namie, bet jie neteks džiaugsmo, kurį teikia bendra malda.

Taip pat yra penktadieninės pamaldos (DŽUMA). Jos tęsiasi trumpiau nei valandą ir yra privalomos visiems musulmonams vyrams.

Be to, yra dvi metinės šventės "YD" (EID). Dalyvavimas šiose pamaldose nėra būtinas, jos trunka trumpiau nei valandą.

Galiausiai yra metinis pasaulio musulmonų susirinkimas Mekkoje. Ši piligriminė kelionė vadinasi HADŽ. Šis susirinkimas skatina dvasinį, fizinį ir intelektualųjį tobulėjimą. Kiekvienas musulmonas tai privalo atlikti bent kartą gyvenime, jeigu tik išgali.

Tai štai kokios yra pareigos, kurias turi atlikti kiekvienas musulmonas. Susilaikymas nuo tam tikro elgesio irgi yra laikomas dorybe, Dievo garbinimo forma. Pvz.: susilaikymas nuo žudymo, kišimosi į kitų žmonių reikalus, agresyvaus elgesio, toksikacijos, galinčios pakenkti smegenis, neištikimybės, lupikininkavimo, melavimo, išdavystės, karinės tarnybos vengimo, neteisingos priesaikos, nepaklusnumo tėvams ir pan. Tačiau Dievas yra atlaidus tam, kuris gailisi ir meldžia atleidimo. O tie musulmonai, kurie neatgailauja, yra laikomi atskalūnais ir bus nubausti tolimesniame gyvenime. Tačiau netgi ir ši bausmė bus daug lengvesnė už tą, kurią gaus netikintieji.

Toks musulmonas, kuris atsisako pripažinti Islamo tikėjimo dogmas, atmeta savo, kaip musulmono, pareigas ir neigia bent menkiausią teiginį iš Šv. Korano, bus traktuojamas kaip Islamo išdavikas ir atskalūnas. Islamo požiūriu ir supratimu, išdavystė yra didžiausia nuodėmė. Šis tikėjimas turi būti priimamas visas ir netgi menkausio fakto ar teiginio neigimas yra laikomas viso tikėjimo neigimu. Todėl tas, kuris priima 99% tikėjimo, tačiau neigia 1%, yra laikomas netikinčiu.

Jums gali tekti sutikti musulmonų, kurie yra netikintys. Jie gali būti palyginti su tais, kurie įstoja į kokią nors sąjungą

ar politinę partiją, moka nario mokestį, daro tai, kas jam priklauso, tačiau netiki šios partijos skelbiamomis idėjomis ar tiesomis. Toks žmogus įstojo į partiją tik tam, kad pasižiūrėtų, kas dedasi jos viduje. Todėl tokie musulmonai yra veidmainiai. Veidmainystė suvokiama kaip netikėjimo slėpimas. Pranašas Muhammedas, (t.j.t.i.A.p), sakydavo, kad:

„veidmainystė gali atpažįstamai pasireikšti trimis būdais: netesint pažado, meluojant ir išduodant kito žmogaus pasitikėjimą tavimi.“

Veidmainis atlieka savo religines pareigas, tačiau giliai širdyje jis dvejoja, nėra rimtai apsisprendęs dėl savo tikėjimo. Toks žmogus kitų žmonių gali būti laikomas musulmonu, tačiau Dievas, žinodamas, kas yra to žmogaus širdyje, niekada nepripažins jo esant musulmonu.

Taigi pagrindiniai Islamo tikėjimo principai yra:

- * Savo tikėjimo išreiškimas žodžiais
- "Aš liudiju, kad nėra jokio kito dievo išskyrus ALLAH, ir Muhammedas yra Jo Pranašas".
- * Tikėjimas angelais, visomis Šv. Knygomis (originalais), pranašais, Prisikėlimo – Teismo diena.
- * Tikėjimas likimu.
- * Privalomų maldų atlikimas.
- * Pasninkavimas Ramadano mėnesį.
- * Išmaldos davimas.
- * Piligrimystė į Mekką bent kartą gyvenime, jeigu tai musulmonas išgali.
- * Susilaikymas nuo visko, kas yra musulmonams draudžiama.

Tikinčiajam musulmonui labai svarbu laikytis tikėjimo, nes tai užtikrina džiaugsmą, dvasinį atpildą ir pasitenkinimą.

Pranašas Muhammedas (t.j.t.i.A.p) tikrą musulmoną apibūdino taip:

„Jis garbina Dievą taip, tarsi jis Jį matytų.“

Tai reiškia, jog mes turime elgtis taip, tarsi Dievas visuomet būtų šalia mūsų. Štai todėl Islamo esmė – būti dievobaimingam visuose savo veiksmuose, kad ir kokie jie bebūtų.

Dievas stebi mus ir žino kiekvieną mūsų žingsnį. Štai kodėl kiekvienas, kuris tiki Dievu, turi paklusti Jo nurodymams žinodamas, kad Dievas visada yra šalia. Tvirtai tikintis asmuo dėl pagalbos nesikreips niekur kitur, tik į Dievą, nes žino, kad tik Jis gali jam padėti. Nusidėjusiam asmeniui, prašančiam atleidimo, Dievas visuomet atleis.

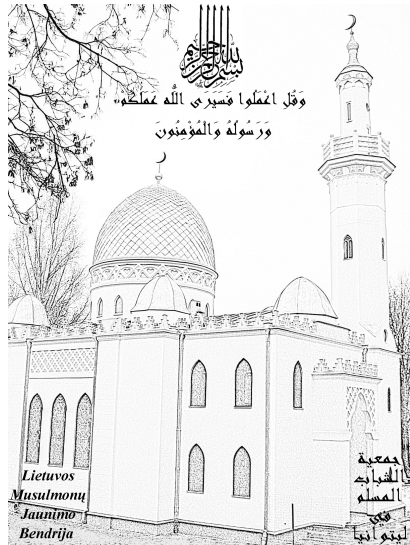
**ŠLOVĖ ALLAH PASAULIŲ VALDOVUI,
VIENO JO MES PRAŠOME PAGALBOS!**

IŠLEISTOS KNYGOS:

1. ĮŽANGA Į ISLAMĄ „elektroninė versija“
2. ISLAMO MOTERIS.
(Ko dar geresnio ji laukia?)
3. ŠV. KORANAS IR ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS
4. KUR YRA ALLAH?!
5. PASNINKAS ISLAME
6. ISLAMO PAGRINDAI
(Garbinimas Ir Malda Islame)
7. KETURIASDEŠIMT HADISŲ
8. PRANAŠO MISIJOS YPATYBĖS
9. TIKĖJIMO KELIAS
10. ŠV. KORANO DALIES "MARIJA"
(Paaiškinimas) „elektroninė versija“
11. PRANAŠŲ ISTORIJS MAŽIAUSIEMS
12. ŠV. KORANAS YRA DIEVO ŽODIS
13. ŽVILGSNIS Į ISLAMĄ
14. KAS LEISTINA IR KAS DRAUDŽIAMA ISLAME
15. MOTERYS ISLAME
(Lyginant Su Moterimis Žydų-Krikščionių
Tradicijoje: Mitai Ir Realybė)
16. ISLAMAS: DIEVO KELIAS
17. MOKSLINIAI FAKTAI, ATSKLEISTI
ŠLOVINGAJAME ŠV. KORANE
18. BENDRAS ĮVADAS Į ISLAMĄ
19. ATRASTI ISLAMĄ
(Yra Tavo Prigimtinė Teisė)
20. ISLAMO FAKTAI
(Paneigiantys Nepagrįstus Teiginius Prieš Islamą)
21. MUHAMMADAS, DIEVO PASIUNTINYS
(Te Dievas paaukština jo paminėjimą)

IŠLEISTI LANKSTINUKAI:

- KAS YRA ISLAMAS? Visuminis vaizdas
- MUHAMMEDAS: Elgesio pavyzdys naujam tūkstantmečiui
- ŠV. KORANAS: Knyga, kuria galite tikėti
- MOTERYS ISLAME

جمعية الشباب المسلم في ليتوانيا

Lietuvos Musulmonų Jaunimo Bendrija

Lithuanian Muslim Youth Society

Totorių g. 6, Kaunas, Lithuania

www.musulmonai.lt

LMYS_1995@yahoo.com

info@musulmonai.lt